

Tarinoita työsuojelusta:

Sata vuotta yhteiskuntarauhaa työsuojelulla

Sosiaaliministeriön johtavana virkamiehenä vuosikymmenten ajan toiminut Niilo Mannio muisti koko ikänsä, kuinka hänet hälytettiin — varmaankin vuoteestaan — vähän ennen puolta yötä 27. päivänä marraskuuta 1917.

Vielä edellisenä päivänä Mannio oli ollut senaatin kaupp- ja teollisuustoimituskunnan kanslisti. Tuona päivänä hänestä oli tullut ylimääräinen esittelijä sosiaalitoimituskuntaan, mistä sittemmin on kehkeytynyt nykyinen sosiaali- ja terveysministeriö. Oli muodostettu P.E. Svinhufvudin itsenäisyysenaatti, joka saman tien rupesi työhönsä.

Mutta miksi Mannion täytyi lähteä töihin puolen yön aikaan?

Venäjän väliaikainen hallitus oli juuri kukistunut. Suomen eduskunta oli päättänyt ryhtyä itse käyttämään korkeinta valtaa. Maassa oli jännittynyt tilanne. Sen takia Mannion piti lähteä senaatin istuntoon esittelemään erästä jo kesällä hyväksyttyä eduskunnan vastausta.

Suomen Senaatin Talousosaston pöytäkirja, joka on tehty Sosialitoimikunnasta tapahtuneesta esittelystä marraskuun 27 päivänä 1917, koskee kahdeksan tunnin työajasta annetun lain vahvistamista ja julkaisemista. Siitä alkoi senaatin sosialitoimikunnan työ. Laki vahvistettiin ja julkaistiin. Se oli itsenäisyysajan ensimmäinen työsuojelusäädös.

Osittain Mannion yötyö meni kuitenkin hukkaan. Senaatin ajatuksena ja tarkoituksena oli näet ollut yhteiskunnallisen kuohunnan ja kiihkeiden mielialojen rauhoittaminen hoitamalla työaikakysymys kuntoon. Siihen työsuojelun parantaminen ei riittänyt, työaikalaki ei purkanut paineita. Parin kuukauden päästä puhkesi kansalaisota.

Tarinan kertoi,
Leo Suomaa, ylijohdaja